

pozůstalosti, uvedou se ony okolnosti v tom výkazu, jinak uvede se vše v projednávacím protokole, který výkaz pozůstalosti nahrazuje. Nemusím snad podotýkati, že i při vyměřování dvojí daně dědické mohou býti uplatňovány veškeré zákonné úlevy, a to — jsou-li pro to podmínky — při každém vyměření daně dědické zvlášť.

Převodní poplatek vyměří se též dvakrát, upozorňuji zde však na ustanovení odstavce II. § 39 c. nař. z 15./9. 1915 č. 278 ř. z., jehož zpravidla bude lze při transmissi použití a který dává transmissáři právo žádati jeden převodní poplatek (t. j. poplatek vyměřený z prvního převodu z původního zůstavitele na transmitenta) zpět. Toto právo patří jen transmissáři, poněvadž jen on jest representantem a nástupcem transmitentovým, který jest onou osobou, již citovaný předpis označuje slovem »der Gebührenpflichtige«. Při projednání pozůstalosti transmitentovy pak nebude o transmissi ani zmínky, a to jak po stránce občansko-právní, tak i poplatkové.

B. Celkem též postup bude zachován v případech, kde se pozůstalost po původním zůstaviteli projednává u jiného soudu, nežli pozůstalost po transmitentu. Zde bude pouze zapotřebí, aby soudní komisař projedávající pozůstalost po A dal si písemně potvrditi příslušným pozůstalostním soudem po B, kdo jsou skuteční dědici po transmitentu a v jakém poměru jim pozůstalost byla odevzdána. Toto potvrzení může nahraditi odevzdací listina vydaná v pozůstalosti transmitentově. Tímto způsobem zjištěné dědice transmitentovy předvolá soudní komisař k projednání pozůstalosti po A a vyzve je ku podání dědických přihlášek podle § 75 nesp. pat. Může je též předvolati pod následky § 120 nesp. pat. uvedenými. Další postup při projednání této pozůstalosti jest již zcela pravidelný, pouze se nesmí zapomínati, že na místo transmitentovo vstoupil transmissář. Připadá-li tímto způsobem transmissáři pouze část dědictví po A, případně tento podíl — je-li více transmissářů — těmto v tomtéž poměru, v jakém jim připadla pozůstalost transmitentova.

Byl-li při projednání pozůstalosti transmitentovy zřízen podle § 77 bod 1. a 2. nesp. pat. curator personae, podá tento opatrovník taktéž dědickou přihlášku k pozůstalosti původního zůstavitele jménem transmissáře, jehož zastupuje.

Odevzdací listina vydaná v pozůstalosti původního zůstavitele bude zníti přímo na transmissáře, který tedy dědictví jemu iure transmissionis případného nabude přímo z této pozůstalosti.

Nálezy nejvyššího správního soudu ve věcech finančních.

4580.

Poplatek z kupní smlouvy (z obchodní korespondence): Závěrečný list, osvědčující obsah kupní smlouvy ohledně dříví, ztrácí tím, že jest podepsán oběma smluvními stranami, povahu obchodního dopisu a stává se právní listinou ve smyslu §: 1 A č. 3 popl. zák. poplatnou podle saz. pol. 95/65 A/a téhož zák.

(Nález z 24. ledna 1929 č. 1463.)

Prejudikatura: Boh. F. 2397/25 a 4146/28.

4581.

Poplatek z kupní smlouvy (z obchodní korespondence): I. Prodej dříví z vlastního lesního hospodářství není živností ve smyslu § 9 zák. č. 20/1864, i když se dříví prodává pokácené. II. Závěrečný list, osvědčující podstatné znaky kupní smlouvy o movitostech ve smyslu § 1053 o. z. o., podepsany prodávajícím se nalézající se v rukou kupujícího, podléhá poplatku podle saz. pol. 28/49 popl. zák. jako punktace, tudíž podle § 37 cit. zák. témuž poplatku jako formální, oběma smluvními stranami podepsaná listina o takové smlouvě.

(Nález z 24. ledna 1929 č. 1464.)

4626.

Poplatek z uznání dluhu: Prohlášení dlužníka v postupní listině o kauční pohledávce, že v rámci kauční hypotéky vznikla proti němu skutečná pohledávka v určité výši, podléhá jako uznání dluhu podle § 39 popl. zák. a saz. pol. 19/101 I A n poplatku podle II. stupnice a nelze je kvalifikovati jako utvrzení práv ve smyslu saz. pol. 101/84 popl. zák.

(Nález z 20. února 1929 č. 3484.)

4637.

Poplatek ze smlouvy disoluční: Při posouzení otázky, zda při rozdělení společenského jmění jednotlivý podíl nik nabývá právě jen tolik či více, než odpovídá hodnotě jeho podílu na společném jmění (§ 8 zák. 74/1901), jest za platnosti zák. č. 31/1920 přihlížeti k hodnotě podílu dotyčného společníka na souhrnu majetkových objektů, tvořících společné jmění, bez ohledu na to, zda, po případě do jaké míry hodnota tohoto společného jmění jest vyčerpána pasivou na něm vázajícími.

(Nález z 25. února 1929 č. 9. 471/27.)

Prejudikatura: Boh. F. 2317/25 a 4042/28.

4640.

Poplatek ze zápůjčky — konversní úlevy: je-li v dluhopisu bance jako věřitelce vyhrazeno právo zápůjčku nebo její zbytek pololetně vypovědět kdykoli, byť i splátky byly řádně odváděny, a výhrada ta nebyla učiněna podle stanov nebo organizačních ustanovení banky, není splněna podmínka § 2 č. 2 zák. č. 49/1907 pro povolení konversních úlev a nenahrazuje nedostatek ten okolnost, že věřitelka dodatečně v listině prohlásila, že zápůjčka tato nebude do šesti let vypověděna.

(Nález z 25. února 1929 č. 24327/27.)

4662.

Poplatek nemovitostní: Není-li souhlasná vůle stran ve příčině určité tržové ceny nemovitosti, o jejíž prodej bylo mezi stranami vyjednáno, nelze mluvit o tom, že došlo k právnímu jednání, poplatnému ve smyslu § 1 A popl. zák.

(Nález ze 4. března 1929 č. 17.656/26.)

4695.

Poplatek z kupní smlouvy: Dopis vlastníka lesa, sdělující firmě, že jí bylo prodáno určité množství dříví za určitou cenu, jak nabídla firma ve svém dopisu, podléhá ve smyslu saz. pol. 28/49 a § 37 popl. zák. témuž poplatku jako formální právní listina o smlouvě tržové o nemovitostech, k jehož zaplacení jsou podle §§ 64 č. 1 a 68 č. 1 cit. zák. povinni nerozdílnou rukou vystavitel i příjemce dopisu.

(Nález ze dne 21. března 1929 č. 5340.)

4697.

Poplatek ze smlouvy společenské: Dohoda o náležitostech, předepsaných pro zřízení veřejné obchodní společnosti, projevená společníky na venek, podáním k obchodnímu soudu, aby společnost byla zapsána do obchodního rejstříku, jest samostatným právním jednáním, poplatným podle § 1 A 1. 3 popl. zák. a § 6 zák. č. 31/1920 bez ohledu na listinné osvědčení.

(Nález z 21. března 1929 č. 5764.)

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Jak jest se zachovati, pozůstávala-li veřejná obchodní společnost pouze ze dvou společníků, z nichž jeden zemřel bez zanechání dědiců a druhý ze společnosti vystoupil, postoupiv závod osobě jiné.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 11. července 1929 R I 551/29. Krajský soud v Chrudimi Firm 1081/29.)

Veřejná obchodní společnost J. Beneš a spol. pozůstávala pouze ze dvou společníků.

Jeden ze společníků oznámil rejstříkovému soudu, že ze zmíněné obchodní společnosti vystoupil a žádal, aby byl z rejstříku jako veřejný společník vymazán.

Soud rejstříkový návrh jeho zamítl, jelikož není podepsán i druhým společníkem.

K rekursu žadatelovu změnil soud rekursní naříkané usnesení v ten rozum, že uložil žadateli, aby ve lhůtě, kterou mu určí rejstříkový soud, opatřil opověď ověřeným podpisem druhého společníka respektive jeho právních zástupců a doplnil ji návrhem na změnu dosavadního způsobu zastupování a znamenání firmy, jinak by po marném uplynutí lhůty opověď byla zamítnuta.

Na revisní stížnost žadatelovu zrušil nejvyšší soud obě usnesení nižších soudů a nařídil soudu rejstříkovému (stolice první), aby o návrhu stěžovatelově znovu rozhodl.

Odůvodnění: Stěžovatel oznámil, že vystoupil z veřejné obchodní společnosti J. Beneš a spol. a navrhl, aby byl z obchodního rejstříku jako veřejný společník zmíněné firmy vymazán. Omylem mají oba soudy nižších stolic za to, že tu jde o změnu dosavadního způsobu zastupování a znamenání firmy. Poněvadž zmíněná společnost pozůstávala konečně pouze ze dvou společníků, dlužno mít za to, že zanikla vystoupením jednoho společníka a proto nutno považovati spornou žádost za opověď zrušení společnosti dle čl. 129 obch. z. K zápisu zrušení veřejné obchodní společnosti stačí však opověď i jen jediného veřejného společníka, neboť citované zákonné ustanovení nemluví o všech společnících. (Srovn. rozhod. sb. nejv. s. č. 5265.)

Pokud však jde o výmaz firmy samé, nelze přisvědčiti stěžovateli, že měla býti vymazána z moci úřední. Tento právní názor nemá opory v zákoně, jenž zásadně trvá na opovědi účastníků (čl. 26 obch. z.). Avšak v tomto případě, kde druhý společník zemřel a dědiců po něm není, poněvadž se jeho potomci nepřihlásili k pozůstalosti, nebude překážkou, aby byla vymazána i firma z obchodního rejstříku, požádá-li o to stěžovatel, pokud se týče, doplní-li v tomto směru svoji žádost a prohlásí-li K., jenž podle spisů převzal podnik zaniklé společnosti, že nečiní námitek.

Bylo proto uznati, jak se stalo.

—r.

SPOLKOVÉ ZPRÁVY

Odbor Plzeň — spolku notářů československých konal první poprázdňinovou řádnou měsíční schůzi dne 6. října 1929 v Plzni.

Pan předsedající vzpoměl nejprve památky zemřelého člena odboru p. notáře Korála z Manětína, jehož památka uctěna povstáním. Na to ujal se slova pozvaný k této schůzi pan přednosta obvodové úřadovny S. P. Ú. v Plzni, p. vrchní rada Češka, který přednesl svoje praktické poznatky, přání a návrhy ve věcech, týkajících se pozemkové reformy.

Přednáška — jak volbou látky, tak i dík ochotě a odborným postřehům pana přednášejícího, vyslechnuta byla s velkým zájmem a zavdala podnět k četným dotazům, vysvětlivkám a ujednáním, velmi důležitým pro hladké provádění prací s pozemkovou reformou spojených.

Po odchodu pana přednášejícího byly pak projednávány různé případy z praxe až do doby, kdy schůze pro pokročilou dobu musela býti skončena.

Věstník Spolku čsl. kandidátů notářství.

Návrh na zřízení nových notářských míst.

V otázce návrhu na zřízení nových notářských míst zmocnila valná hromada Spolku čsl. kandidátů notářství, konaná dne 21. dubna t. r. v Praze, výbor spolku k vypracování a podání návrhu, udělivši mu zároveň v tomto směru plnou moc.

Výbor spolku ventiloval tuto otázku již před valnou hromadou ve svých schůzích ze dne 2. února a 2. března t. r., připravuje materiál pro návrh valné hromadě. Na základě uděleného mu pak valnou hromadou zmocnění jednáno o návrhu ve schůzích výboru dne 4. května, 7. září, 21. září a 5. října. Vypracováním návrhu pověřen kol. místostarosta Dr. Miloš Gregora, který na základě co možná přesných dat statistických návrh skutečně s nevěšdní svědomitostí vypracoval, odůvodniv jej věcně a přesvědčivě.

Zdůrazněna hlavně neutěšená situace kandidátů notářství za stávajících poměrů, ztížení a posice kolegů, poškozených přestupy příslušníků cizích praktik, zdůrazněn ale i celostátní význam této akce po stránce jejího významu pro dobro občanstva.

Návrh předložen ministerstvu spravedlnosti dne 25. října t. r. Spolek žádá za zřízení nových not. míst zatím v Ml. Bolešlavi, Chrudimi, Mostě, Brandýse n. L., Slaném a Hoře Kutné.

V případě posledním jednalo by se vlastně jen o znovu-obsazení systemisovaného již druhého not. místa.

Obdobné memorandum zasláno ministerstvu spravedlnosti současně odbočkou moravskou ohledně nových notářských míst v Šumperku a Mor. Ostravě.

O výsledku akce neopomeneme referovati.

Z E D N E

Zpráva o valné schůzi mor. slezského odboru spolku čs. notářů, konané dne 10. listopadu 1929 o 10. hod. dop. v justičním paláci v Olomouci.

Schůzi zahájil starosta odboru pres. notářské komory olomoucké p. notář Dr. Josef Tognier za účasti 22 členů. Dříve než přikročeno k dennímu pořadu, věnoval posmrtnou vzpomínku právě zemřelému členu spolku Adolfu Šméralovi, notáři v Bystřici pod Hostýnem.

Spontánně usneseno zaslati blahopřání zaslužilému notáři Přemyslovskému v Brně, který v posledních dnech v plném zdraví a čilosti dovršil osmdesátku.

Po sdělení změn v našem stavu za uplynulý rok podal pan starosta obšírnou a velmi přesně vypracovanou zprávu o jednotlivých ustanoveních nového notářského řádu, jehož osnova před krátkým časem min. spravedlnosti našim zájmovým korporacím byla rozeslána k posouzení a upozornil zejména na odchylky od dosavadního platného práva.

Zpráva vyslechnuta byla s velkým zájmem všech přítomných, kteří měli zde možnost srovnati novou osnovu s nynějšími předpisy.

V jednatelské zprávě poukázal jednatel Dr. Stanislav Bílek na poměrně slabou účast nejen na dnešní valné schůzi, nýbrž i na měsíčních schůzkách našich vůbec, i na spolkové činnosti. Naše měsíční schůzky nejsou jen příležitostí k udržení přátelského styku, nýbrž též i místem pro projednávání důležitých stavovských otázek a zejména příležitostí k výměně názorů o nejrůznějších právnických otázkách a případech a zdrojem poučení. Na to nesmí se zapomenout. Musíme se stále vzdělávat, abychom byli na výši. Nepohodlí cesty daleko je vyváženo poznatky ať v přátelském rozhovoru neb v přesné vědeckých přednáškách načerpanými. Apeluje na intenzivnější vyvinutí spolkové činnosti a větší účast. Zmiňuje se pak o otázce kandidátů, která dotýká se přímo zájmů notářů. Nelze přes noc vydupatí naprosto zapracované kandidáty a substituty. Tito musí někde začít. Po stagnaci ve jmenování nastane snad v brzké době obrat, více kandidátů bude jmenováno a ubude značně substitutů, pro něž nebude náhrady. Vyzývá notáře, aby